

WIADOMOŚCI SIERAKOWICKIE

Nr 08
(410)
Rok XXXVII
wrzesień
2025

Cena:
3,50 zł
ISSN
1232-0471

25-lecie posadowienia Ołtarza Papieskiego w Sierakowicach

→ str. 19-21

Podpisanie umowy
na wykonanie rewitalizacji
linii kolejowej

→ str. 3-4

Uroczystość odstonięcia
tablicy pamiątkowej
poświęconej historii Tuchlina

→ str. 7-8

Dolina Jadwigi – uroczyste
odstonięcie tablicy
pamiątkowej

→ str. 14

Agnieszka Wróbel
[1934-2025]

→ str. 22-25

Krystian Driwa
NIERUCHOMOŚCI

Twój pośrednik, Twój sąsód.

**POMOŻĘ Ci sprzedać
Twoją nieruchomość**

tel. **889 446 899**

Sierakowice, ul. Rynek 2/2 (obok biura geodezji)

Sinfonia Bartoła Orkiestra Kameralna

Współorganizator: **GOŚNIEC LECH WAŁĘGA AIRPORT**

Miejscowość: **Słupsk**

ul. **W. L. G.**

51-100 Słupsk

Latająca Filharmonia III

Podczas koncertu „Z klasyką przez wieki” usłyszymy utwory z repertoriów różnych epok, w których klasyczna harmonia i rytmika w bogactwie formy, przez wyjątkowe dźwięki i barwę, ukazują nam światy, aż do początku XXI wieku, która w powołaniu J. Wacławskiego, przekazuje nam wielką wrażliwość i branie udziału w życiu społecznym.

KONCERT „Z KLASYKĄ PRZEZ WIEKI”

25.10.2025 ⌚ 18:00

Centrum Kultury w Sierakowicach
Sierakowice, ul. Kubusia Puchatka 6A

**CENTRUM KULTURY
W SIERAKOWICACH**

W programie m.in.:

- J.S. Bach – Koncert Brandenburski nr 3 a-moll, BWV 1048
- A. Vivaldi – Koncert na smyczki, f-moll, opus 10 nr 127
- F. Schubert – Klavier
- W.A. Mozart – Divertimento E-moll
- B. Bartók – Tańce rumuńskie nr 5-7

scenarjusz:
**Orkiestra Kameralna
Państwowej Filharmonii
Sinfonia Bartoła
Im. Wojciecha Kilara
w Słupsku**

Alina Borkowska
- idawczyni, dyrygent

www.filharmonia.slp.pl

zgłoś się! tel. 721 812 291
Koordynator ds. wolontariatu Karolina Radowska - Jarząbek

**GOPS Sierakowice
POSZUKUJE
WOLONTARIUSZY**
do osób starszych i z niepełnosprawnościami

Podpisanie umowy na wykonanie rewitalizacji linii kolejowej 229 na odcinku Kartuzy – Sierakowice – Lębork

W poniedziałek, 22 września 2025 r. w Urzędzie Gminy w Sierakowicach PKP Polskie Linie Kolejowe podpisały umowę z firmą Torpol z Poznania na wykonanie rewitalizacji linii kolejowej 229 na odcinku Kartuzy – Sierakowice – Lębork w ramach projektu pn. „Zapewnienie dostępu kolejowego do elektrowni jądrowej Lubiatowo – Kopalino”. Wartość inwestycji

w ramach umowy wynosi 625,06 mln zł brutto, tj. 508,18 mln zł netto. Termin realizacji inwestycji został określony na 30 miesięcy od daty zawarcia umowy.

To inwestycja, na którą od lat czekało wielu mieszkańców! Dzięki modernizacji torów i infrastruktury kolejowej nasz region zyska lepsze połączenia komunikacyjne, szybsze i wygodniejsze podróże oraz nowe perspektywy rozwoju gospodarczego i turystycznego. Dzięki realizacji tej inwestycji po ponad 25 latach na trasę z Kartuz przez Sierakowice do Lęborka powrócą pociągi pasażerskie. Na wyremontowany kilka lat temu dworzec kolejowy w Sierakowicach, pierwszy pociąg ma wjechać w 2028 roku.

Jak informuje firma Torpol, w ramach zadania wybudowanych zostanie 60 km torów oraz 15 rozjazdów, zmodernizowanych 5 stacji i mijanek, a także 9 przystanków osobowych. Na przystankach powstanie 14 peronów wyposażonych w elementy małej architektury i systemy dynamicznej informacji dla podróżnych, a także energooszczędne oświetlenie w technologii

„Wiadomości Sierakowickie” 83-340 Sierakowice, ul. Kartuska 27,
tel. 609 180 285, e-mail: wiadomosci@sierakowice.pl

Redakcja czynna od poniedziałku do piątku w godzinach: 7.30-13.30
Redaguje zespół: Elwira Cyman, Danuta Wesołowska.

Opracowanie graficzne, skład i przygotowanie do druku: R4Y Paweł Bładowski,
Stara Maszyna 160 F, 83-340 Sierakowice, tel. 665 398 133. Druk: KrisPaul, Gdańsk, ul. Budowlanych 15C

Redakcja zastrzega sobie prawo do skrótów w materiałach niezamówionych oraz w publikowanych listach. Nie bierzemy odpowiedzialności za treść ogłoszeń i reklam.

LED. Wszystkie perony zostaną dostosowane do potrzeb osób o ograniczonych możliwościach poruszania się. Przebudowanych lub wyremontowanych zostanie również 68 obiektów inżynierskich oraz 37 przejazdów kolejowo – drogowych i przejść dla pieszych, jak również układ drogowy związany m.in. z budową nowych dojazdów do peronów i dojazdów do przejazdów. Dla zapewnienia zasilania obiektów na modernizowanym odcinku wybudowana będzie linia potrzeb nietrakcyjnych, natomiast w Kartuzach przebudowana zostanie nastawnia oraz powstanie 5 no-

wych budynków technicznych na potrzeby zabudowy nowoczesnych urządzeń sterowania ruchem kolejowym. Przebudowie podlegać będą także sieci kana-

lizacji sanitarnej i deszczowej, wodociągowej oraz gazowej. Efektem prac będzie przywrócenie ruchu z prędkościami 120 km/h dla pociągów pasażerskich i 100 km/h dla pociągów towarowych. Linia ma być

elementem ciągu transportowego dla pociągów towarowych o długości do 750 metrów i nacisku osi 221 kN.

O znaczeniu tego przedsięwzięcia podczas konferencji prasowej mówili premier RP Donald Tusk oraz minister infrastruktury Dariusz Klimczak. W uroczystości podpisania umowy uczestniczyła wojewoda pomorska Beata Rutkiewicz oraz licznie zgromadzeni parlamentarzyści i samorządowcy.

Tekst i fot. EC

Podpisanie umowy

22 września 2025 r. w Urzędzie Gminy Sierakowice wójt dr Mirosław Kuczkowski oraz Wojewoda Pomorska Beata Rutkiewicz podpisali umowę dotyczącą udzielenia, przekazania i rozliczenia dotacji celowej na realizację zadań w ramach Programu Ochrony Ludności i Obrony Cywilnej. 1 510 440 zł przeznaczone zostanie m.in. na utworzenie miejsca doraźnego schronienia w Gowidlinie.

Dzięki tym środkom możliwe będzie skuteczniejsze podnoszenie bezpieczeństwa mieszkańców naszej gminy i jeszcze lepsze przygotowanie na sytuacje kryzysowe.

Tekst i fot. EC

Nowe inwestycje drogowe

Dnia 03.09.2025 r. zawarta została umowa pomiędzy Gminą Sierakowice a firmą Produkcja i Eksploatacja Kruszywa Formella s.c. na realizację zadania: Przebudowa dwóch odcinków dróg gminnych:

- droga gminna relacji Tuchlino – Rębienica (odcinek ok. 360 m)
- droga gminna na działce 116 w miejscowości Załakowo (odcinek ok. 200 m)

Zakres prac obejmuje budowę i rozbudowę dróg wraz z dokumentacją techniczną i niezbędnymi robotami budowlanymi.

To kolejny krok w poprawie infrastruktury drogowej i bezpieczeństwa mieszkańców naszej gminy.

Tekst i fot. UG

Daria Neubauer najlepszą absolwentką szkoły podstawowej Gminy Sierakowice 2025

Po raz siedemnasty Gmina Sierakowice uhonorowała najzdolniejszych uczniów kończących szkołę podstawową. Podczas sesji Rady Gminy, która odbyła się 2 września 2025 roku, Wójt wręczył nagrody tym, którzy przez wszystkie lata nauki wyróżniali się nie tylko świetnymi wynikami, ale także aktywnym udziałem w konkursach, olimpiadach i zawodach.

Najwyższy tytuł – **Najlepszego Absolwenta Szkoły Podstawowej w Gminie Sierakowice 2025** – zdobyła **Daria Neubauer**, uczennica Zespołu Szkolno-Przedszkolnego „Mała Szkoła” w Szopie. To właśnie jej zaangażowanie, pasja i konsekwencja w dążeniu do celu sprawiły, że została uznana za najlepszą spośród wielu wyróżniających się uczniów.

Wśród nagrodzonych znaleźli się również:

- **Kinga Pobłocka** – SP im. ks. Anastazego Sadow-

skiego w Lisich Jamach

- **Gracjan Tandek** – SP nr 1 im. Floriana Ceynowy w Sierakowicach

- **Tomasz Ortmann** – SP nr 1 im. Floriana Ceynowy w Sierakowicach
- **Maja Teclaf** – SP nr 2 im. Józefa Piłsudskiego w Sierakowicach
- **Amelia Miotk** – SP nr 2 im. Józefa Piłsudskiego w Sierakowicach

Nagrody otrzymali uczniowie, którzy nie tylko osiągnęli wysokie oceny, ale też wykazywali się w konkursach, olimpiadach oraz zawodach.

Ideą konkursu jest promowanie zdolnych uczniów, motywowanie ich do osiągania jak najlepszych wyników w nauce, sporcie i zachowaniu. Innym, nie mniej istotnym celem tego konkursu jest budzenie wśród uczniów świadomości, że ich sukcesy są dostrzegane i nagradzane przez szkolną i lokalną społeczność.

Wszystkim wyróżnionym gratulujemy i życzymy sukcesów w kolejnych etapach edukacji. Niech to

Gowidlino z drugą nagrodą w powiatowym konkursie „Piękna Wieś”

27 sierpnia 2025 r. w Kobysewie odbył się finał powiatowego konkursu „Piękna Wieś”, który od lat promuje najbardziej zadbane wsie i najpiękniejsze zagrody naszego regionu. Wydarzenie zgromadziło przedstawicieli władz samorządowych, sołtysów oraz właścicieli gospodarstw, prezentujących owoce swojej pracy i pasji.

Z radością informujemy, że drugie miejsce w kategorii wsi zajęło Gowidlino! Nagrodę w wysokości 7 tysięcy zł odebrała sołtys Jolanta Dyszer. To ogromne wyróżnienie i docenienie wysiłku całej społeczności, która od lat dba o estetykę, rozwój i integrację w swojej miejscowości.

Pierwsze miejsce zajęła Kamienica Szlachecka (gm. Stężyca), a trzecie Smółdzino (gm. Przodkowo). Jury przyznało również wyróżnienia, w tym dla Żanety i Janusza Lisów ze Starej Huty.

wyróżnienie będzie dla Was początkiem kolejnych osiągnięć i inspiracją do realizacji marzeń.

Tekst i fot. EC

- Konkurs Piękna Wieś to nie tylko rywalizacja o tytuły i nagrody, ale przede wszystkim święto wspólnoty. To dowód na to, że razem możemy tworzyć przestrzeń piękną, zadbaną i pełną życia, która staje się wizytówką całego naszego powiatu – podkreślił Starosta Kartuski Bogdan Łapa.

Serdecznie gratulujemy wszystkim laureatom konkursu. Ich praca i zaangażowanie są inspiracją dla całej gminy i przykładem, że wspólne działania przynoszą piękne efekty.

EC, fot. www.kartuski powiat.pl

Uroczystość odsłonięcia tablicy pamiątkowej poświęconej historii Tuchlina

Dzień Odpustu Matki Bożej Częstochowskiej w Tuchlinie stał się w tym roku wyjątkową okazją do uczczenia lokalnej historii. Podczas uroczystości odsłonięto tablicę pamiątkową, która prezentuje dzieje miejscowości, od jej początków po współczesność.

Nowa tablica to nie tylko estetyczny element przestrzeni publicznej, ale przede wszystkim ważne źródło wiedzy o przeszłości Tuchlina. Opowiada o ludziach i wydarzeniach, które tworzyły to miejsce i są fundamentem dzisiejszej lokalnej wspólnoty.

W uroczystości wzięli udział licznie zgromadzeni mieszkańcy Tuchlina, goście oraz przedstawiciele samorządu gminy Sierakowice. Po mszy św. odpustowej uczestnicy przeszli na plac przy kościele, gdzie uroczystość poprowadziła Anna Labuda. Zgromadzeni odśpiewali wspólnie dwa hymny, zarówno państwowy, jak i kaszubski. Kolejnym punktem było odsłonięcie tablicy, którego dokonali: Wójt Gminy Sierakowice – dr Mirosław Kuczkowski, Sołtys Tuchlina – Wojciech Koszałka oraz Stanisław Witośławski – potomek rodziny Stencel, dawnych właścicieli tuchlińskiego dworu.

Podczas wydarzenia jako pierwszy głos zabrał sołtys, Wojciech Koszałka, który w swoim przemówieniu podkreślił znaczenie pielęgnowania lokalnej pamięci: „Spotykamy się dziś w miejscu szczególnym,

nie tylko ze względu na samą lokalizację, ale przede wszystkim ze względu na pamięć, którą chcemy dziś wspólnie uhonorować. Dzisiejsza uroczystość odsłonięcia tablicy pamiątkowej poświęconej historii Tuchlina to wyraz naszej wdzięczności wobec przeszłości, która nas ukształtowała i zobowiązanie wobec przyszłości, którą wspólnie tworzymy.

Tuchlino to nie tylko punkt na mapie. To wspólnota ludzi, pokoleń, marzeń i wartości. To miejsce splecione z losami wielu rodzin, przepelnione wspomnieniami dzieciństwa, opowieściami dziadków, zapachem chleba z domowych pieców i dźwiękiem modlitw przy starych kapliczkach. To dom, który przetrwał różne dziejowe burze: wojny, zmiany ustrojowe, wyzwania codzienności. Choć historia naszej miejscowości nie zawsze była łatwa, to właśnie dzięki determinacji, ciężkiej pracy i odwadze mieszkańców, zarówno tych znanych z imienia i nazwiska, jak i tych cichych bohaterów codzienności, Tuchlino trwa i rozwija się.

Jako sołtys tej miejscowości, mam przywilej być blisko mieszkańców, słuchać ich historii, trosk, planów i marzeń. I wiem jedno: Tuchlino to miejsce, które żyje dzięki ludziom, ich zaangażowaniu i codziennej pracy. Jestem dumny z tego, że jestem częścią tej społeczności.

Tablica, którą dziś odsłaniamy, to symbol naszej pamięci. Niech będzie ona przypomnieniem, że wszystko, co dobre i trwałe, rodzi się z troski o wspólnotę, z przywiązania do wartości i z codziennego działania. Niech będzie znakiem szacunku dla przodków i inspiracją dla przyszłych pokoleń, by z zaangażowaniem dbać o nasze ojczyste miejsce na ziemi. Niech inspirować młode pokolenia do poznawania historii, do zadawania pytań, do budowania swojej tożsamości. Niech przypomina nam wszystkim, że historia nie kończy się na zapisanych słowach, ona trwa w naszych czynach, decyzjach i relacjach. Twórzmy razem Tuchlino, które będzie nowoczesne, przyjazne i dumne ze swoich korzeni - mówił.

Po czym podziękował osobom zaangażowanym: Dziękuję wszystkim, którzy przyczynili się do powstania tego miejsca i tej tablicy: władzom naszej gminy, sponsorom, osobom zaangażowanym w badanie historii, wszystkim, którzy udostępnili swoje zdjęcia, za projekt, wykonanie oraz organizację dzisiejszej uroczystości. Dziękuję Państwu za obecność, za serce i za to, że jesteśmy tu dziś razem. Zachowujmy pamięć. Przekazujmy ją dalej, bo tylko wtedy nasza tożsamość ma fundament, a nasza wspólnota przyszłość. Bo to jest Polska! Dziękuję.

W kolejnym wystąpieniu głos zabrał Wójt Gminy Sierakowice – dr Mirosław Kuczkowski. Na początku swojego przemówienia wspominał o tragicznej śmierci druha Krystiana Dułaka i żałobie, którą z tego powodu ogłoszono w gminie Sierakowice. Po czym, wracając do tematu Tuchlina, powiedział: *Dziękuję bardzo i gratuluję panu Wojciechowi Koszałce - radnemu Rady Gminy Sierakowice i Sołtysowi, księdzu Sebastianowi Woźniakowi, Pani Elwirze Cyman, Pani Wójt Joannie Koszałce za to, że te kilka słów tutaj zapisano o historii tej miejscowości. Próbowałem się trochę handlować z Wojtkiem, na temat faktu, która z miejscowości jest starsza, Sierakowice czy Tuchlino, ale nie dał się przekonać. 1382 rok to rok, kiedy*

wzmiankuje się o oddawaniu czci, wizerunkowi Najświętszej Maryi Panny, której dzisiaj uroczystość obchodzimy. 1382 rok to też powstanie parafii w Sierakowicach, kiedy to wzmiankuje się o nadaniu pewnych praw i tam Sierakowice wspomniane są jako parafia. Natomiast miejscowość Sierakowice pod nazwą Syrakowo to już 1342 rok i konkurować nie będziemy. Parafia Tuchlino wywodzi się z parafii sierakowickiej. Z Tuchlina pochodził wspaniały biskup chełmiński Jan Nepomucen Marwicz, którego też trzeba wciąż bardziej doceniać. Był taki czas, że niestety mało było o nim wiadomo. To był człowiek, który tworzył nowe dzieła, mieszkańiec właśnie Tuchlina, z którego możecie być dumni i my wszyscy jesteśmy dumni. Jeszcze raz, Panie Wojtku, gratuluję tej inicjatywy. Pan, jako radny stara się dla mieszkańców wiele zrobić i nie chciałbym uprzedzać pewnych rzeczy, wydarzeń, inicjatyw, które się będą działy. Chcę jednak podkreślić, że to wszystko dzięki Panu Wojtkowi”.

Głos zabrała również posłanka – Dorota

Arciszewska-Mielewczyk, a na zakończenie kilka słów do zebranych skierował ks. Sebastian Woźniak, współtwórca informacji zawartych na tablicy i autor podobnej tablicy w Łyśniewie Sierakowickim.

Uroczystość była nie tylko okazją do wspólnego świętowania, ale również wyrazem troski o zachowanie dziedzictwa Tuchlina. Tablica stanie się stałym elementem krajobrazu miejscowości i przypomnieniem, jak ważna jest pamięć o tych, którzy tworzyli jej historię.

Tablica pamiątkowa to nie tylko hołd oddany historii, ale też zachęta do refleksji o tym, skąd pochodzimy, kim jesteśmy i jaką przyszłość chcemy budować. Każdy, kto się przy niej zatrzyma, będzie mógł nie tylko poznać dzieje miejscowości, ale i poczuć dumę z bycia częścią tej społeczności.

*Tekst i fot. EC,
opracowanie graficzne tablicy – Sylwia Dawidowska*

TUCHLINO

HISTORIA

Wykopaliska archeologiczne z terenów między Puzdrowem a Tuchlinem potwierdzają, że istniało tu osadnictwo jeszcze w czasach prehistorycznych.

26 listopada 1354 r. – pierwsza wzmianka o wsi Tuchlino – dokument komtura gdańskiego Kirsilie von Kindswulie. Jan, syn Wernika, w zamian za czwartą część wsi Linia otrzymał Tuchlino jako majątek dziedziczny na prawie rycerskim.

Początek XV wieku – Tuchlino weszło do źródeł pisanych – w tzw. gdańskich tabliczkach woskowych w formie Tuchlin, Tuchlyn, Thuhchlin. Tuchlino jest jedynym majątkiem rycerskim w okolicy, o którym wiadomo, że w czasach krzyżackich posiadało karczmę. Radosław – to imię żyjącego w 1409 r. karczmarza.

Prace polowe u Pana Stencła

NAZWA WSI

Nazwa Tuchlino pochodzi od nazwiska lokalnej szlachty – rodu Tuchlińskich, którzy byli właścicielami wsi w czasach I Rzeczypospolitej. W źródłach pisanych z początku XV w. w tzw. gdańskich tabliczkach woskowych, znajdujemy nazwę wsi w formie:

Kuźnia w Tuchlinie

Tuchlin, Tuchlyn, Thuhchlin. W 1599 r. pojawia się zapis rodzaju nijakiego Tuchlino. W okresie międzywojennym w użyciu była forma Tuchlin.

Po wojnie obowiązuje nazwa Tuchlino, po kaszubsku Tëchlëno.

KALENDARIUM

1552 r. – król Zygmunt August nadał dobra rodzinie Tuchlińskich.

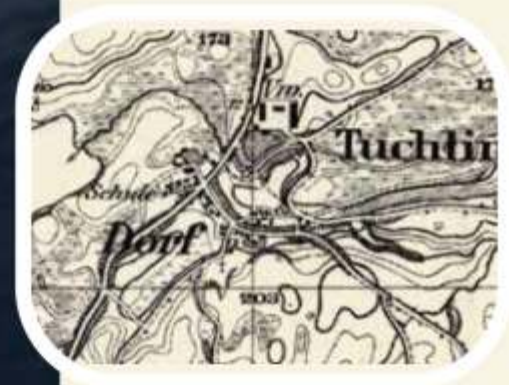
1570 r. – wielkość wsi określona została liczbą 18 łanów. Miała kilku dziedziców, wśród których znaleźli się: Piotr Tuchliński, Grzegorz Tuchliński, Jerzy Tuchliński, Pioch Tuchliński oraz boczna linia Tuchlińskich – Tesmerowie. W tym roku odnotowany został również młyn.

1599 r. – Tuchlino wymienione zostaje w dokumencie sporządzonym podczas wizytacji bpa Hieronima Rozrażewskiego, jako wieś należąca do parafii św. Marcina w Sierakowicach.

W XVII wieku Tuchlino, jako wieś szlachecka, należało do powiatu mirachowskiego.

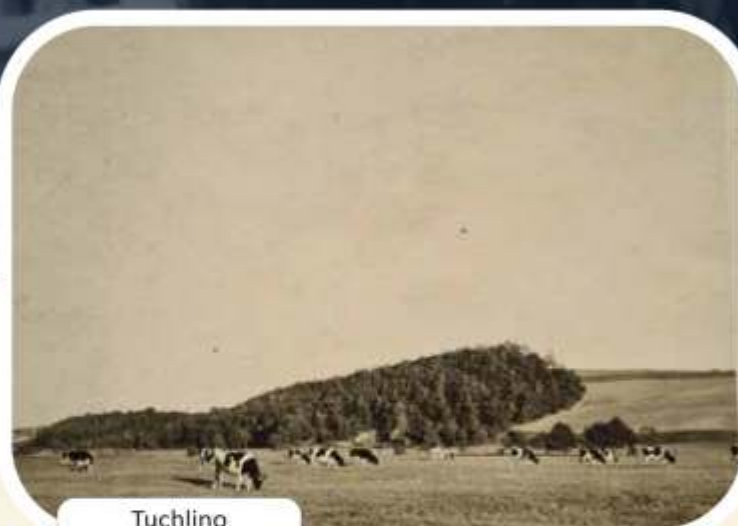
1711 r. – w Tuchlinku odnotowano hutę szkła (Huta Tuchlińska).

1772 r. – wieś składała się z trzech części: największa należała do szlachcianki – Anny Kalkstein wdowy po Fryderyku von Marwitz (należały do niej również: wybudowania Rębienicy, Kujaty i Tuchlinek. Na jej ziemiach zlokalizowany był również folwark oraz dwukołowy młyn wodny nad rzeką Słupią – dzierzawiony przez Marcina Ziegerta). Druga część należała do Aleksandra Węsierskiego (spadek po ojcu Janie Dułaku-Węsierskim), natomiast trzecia do Stanisława Dombrowskiego (spadek po teściu – Kazimierzu Sarnowskim).

Dwór w Tuchlinie

1820 r. – w Tuchlinie wyróżnić można było 16 budynków i 38 mieszkańców.
1858 r. – otwarto szkołę.
1885 r. – oprócz młyna wodnego i karczmy, działały: piec wapienny i cegielnia.
1906 r. – strajk szkolny.
1923 r. – przez Tuchlino przejeżdżał prezydent Stanisław Wojciechowski.
1929 r. – sklepy z artykułami kolonialnymi prowadzili: B. Drywa, J. Młyński, A. Sychel i H. Zielińska. We wsi działało „Biuro próśb tłumaczeń” J. Pawelczyka oraz następujący rzemieślnicy: kowale, krawiec, młynarze, szewc, handlarz nierogaczyny, handlarz zbożem. Tuchlino miało też pozwolenie na organizację targów bydła i koni.
1929 r. – powstało Kółko Rolnicze, którego prezesem był Leon Stencil.
1932 r. – zarejestrowano spółkę łowiecką. Obszar obwodu łowieckiego wynosił 1431 ha.
1.12.1939 r. – wysiedlono rodzinę Juliana Koszałki.
9.04.1943 r. – wysiedlono rodziny, które nie podpisały niemieckiej listy narodowej: Bernarda Klase, Jana Drywę, Jana Brezę, Michała Ostaszewskiego (z Kujat).
1942 r. – ówczesny niemiecki sołtys i Jan Krefta założyli pierwszą straż pożarną.
1950 r. – działała Szkoła Przynależności Rolniczego.
1956 r. – doprowadzono elektryczność.
1959 r. – zainstalowano pierwszy aparat telefoniczny (u sołtysa).
1974 r. – wybudowano salę gimnastyczną przy szkole.
1979 r. – uruchomiono Zakład Usług Mechanizacyjnych (SKR).
1982 r. – wybudowano kościół pw. Matki Boskiej Częstochowskiej i św. apostołów Piotra i Pawła. Pierwszym proboszczem parafii został ks. Kazimierz Kobiela.
1984 r. – działalność przy szkole rozpoczął dziecięcy zespół wokalny-taneczny „Tuchlińskie Skrzaty”.

Tuchlino

ZNACZĄCE POSTACIE

Ks. Jan Nepomucen Marwitz (Marwitz) 59-ty z rządu Biskup Chełmiński (1795 – 1886) ur. w Tuchlinie, syn Aleksandra i Marii z d. Wysockiej. Był oficerem pruskim, brał udział w bitwie

narodów pod Lipskiem w 1813 r. Uratował wówczas życie królewiczowi pruskiemu, późniejszemu cesarzowi Wilhelmowi I. W 1863 r. ofiarował Sierakowicom pierwszy przytułek dla ubogich, stojący do chwili obecnej w pobliżu kościoła św. Marcina. W 1864 r. utworzył biskupie progimnazjum „Collegium Marianum”. Za jego zgodą założono w Pelplinie polską księgarnię (1865) i drukarnię (1868), a także zaczęto wydawać tygodnik katolicki „Pielgrzym” (1869). Wspierał finansowo budowę kościoła w Gowidlinie (1866-1868). Od 1866 r. wprowadził w diecezji wieczną adorację Najświętszego Sakramentu.

Józef Naczk (1924 – 2021) ur. w Tuchlinie. Działacz NSZZ „Solidarność” Rolników Indywidualnych. W okresie stanu wojennego w Polsce, 13 grudnia 1981 roku, został aresztowany i internowany w Ośrodku Odosobnienia

w Strzebielinku. Prześluchiwany i namawiany do współpracy z SB, do której nie dał się przekonać, internowany do 24 grudnia 1981 r.

Siostra Symplicja Maria Koszałka (Anna Koszałka) (1905 – 1995) ur. w Tuchlinie, najstarsza córka Jana Koszałki i Matyldy z d. Bronk, przełożona Domu Sióstr Elżbietanek w Zielonej Górze. W czasie okupacji niemieckiej wywieziona do obozu

pracy przymusowej w Bojanowie (Schmickert), gdzie pracowała bardzo ciężko w lazarecie zakaźnym i mieszkała razem z chorymi.

Leon Albert Stencel (Stenzel) (1865 – 1956) ur. w Sulęczynie, właściciel największego gospodarstwa w Tuchlinie (111 ha). Kupił je od Neubauera z Kościerzyny. Na zdjęciu wraz z żoną Matyldą zd. Wandtke.

Ppor. Józef Skorowski (1902 –1940) ur. w Cieszeniu, nauczyciel w szkole w Gowidlinie, Podjazach i Sulęczynie, kierownik Szkoły Powszechnej w Tuchlinie w latach 1925-1939. Ppor. rez. w 65. i 66. Pułku Piechoty.

Zamordowany wiosną 1940 r. strzałem w tył głowy. Pochowany w masowym grobie w Katyniu pod Smoleńskiem.

Antoni Naczk (? - 1941)

ur. w Tuchlinie, partyzant Tajnej Organizacji Wojskowej „Gryf Kaszubski”, więzień obozu koncentracyjnego Stutthof, zginął z rąk gestapowców w Sianowie, w dniu odpustu Matki Boskiej

Szkaplerznej. W 2014 r., w 73. rocznicę egzekucji, został on upamiętniony w Sianowie.

Dh Paweł Pranczk (1939 – 2007) wieloletni prezes OSP w Tuchlinie, wiceprezes honorowy Zarządu Oddziału Gminnego ZOSP RP, wieloletni radny Gminy Sierakowice, inspirator i inicjator wielu czynów społecznych, m.in.: budowy kościoła i szkoły w Tuchlinie.

Juliusz Koszałka (1888 – 1969)

ur. w Łyśniewie Sierakowickim, mieszkał w Rębienicy, uczestnik dwóch wojen światowych i powstania wielkopolskiego, działacz niepodległościowy.

Pełnił obowiązki komendanta naczelnego Tajnej Organizacji Wojskowej „Gryf Pomorski”, więzień obozu koncentracyjnego Stutthof i Mauthausen, jedyny komendant Gryfa, który przeżył wojnę.

OFIARY I WOJNY ŚWIATOWEJ

Bronk Józef, Drywa Franciszek, Drywa Józef, Drywa Leon, Gojtowski Bernard, Gojtowski Jan, Homernik Jan, Klawikowski Walerjan, Kostuch Feliks, Kropidłowski Leon, Kucmer Jan, Łysiński Bazyli, Majkowski Augustyn, Makurat Józef, Mielewczyk Stefan, Migowski Jan, Myszk Aleksander, Myszk Franciszek, Myszk Klemens, Myszk Paweł, Olszewski Jan, Pawelczyk Leon, Płotka Leon, Pobłocki Jan, Pobłocki Leon, Sobisz Józef, Stencel Jan, Wenta Józef, Wick Augustyn

Zagroda Państwa Bronków w Kartowie

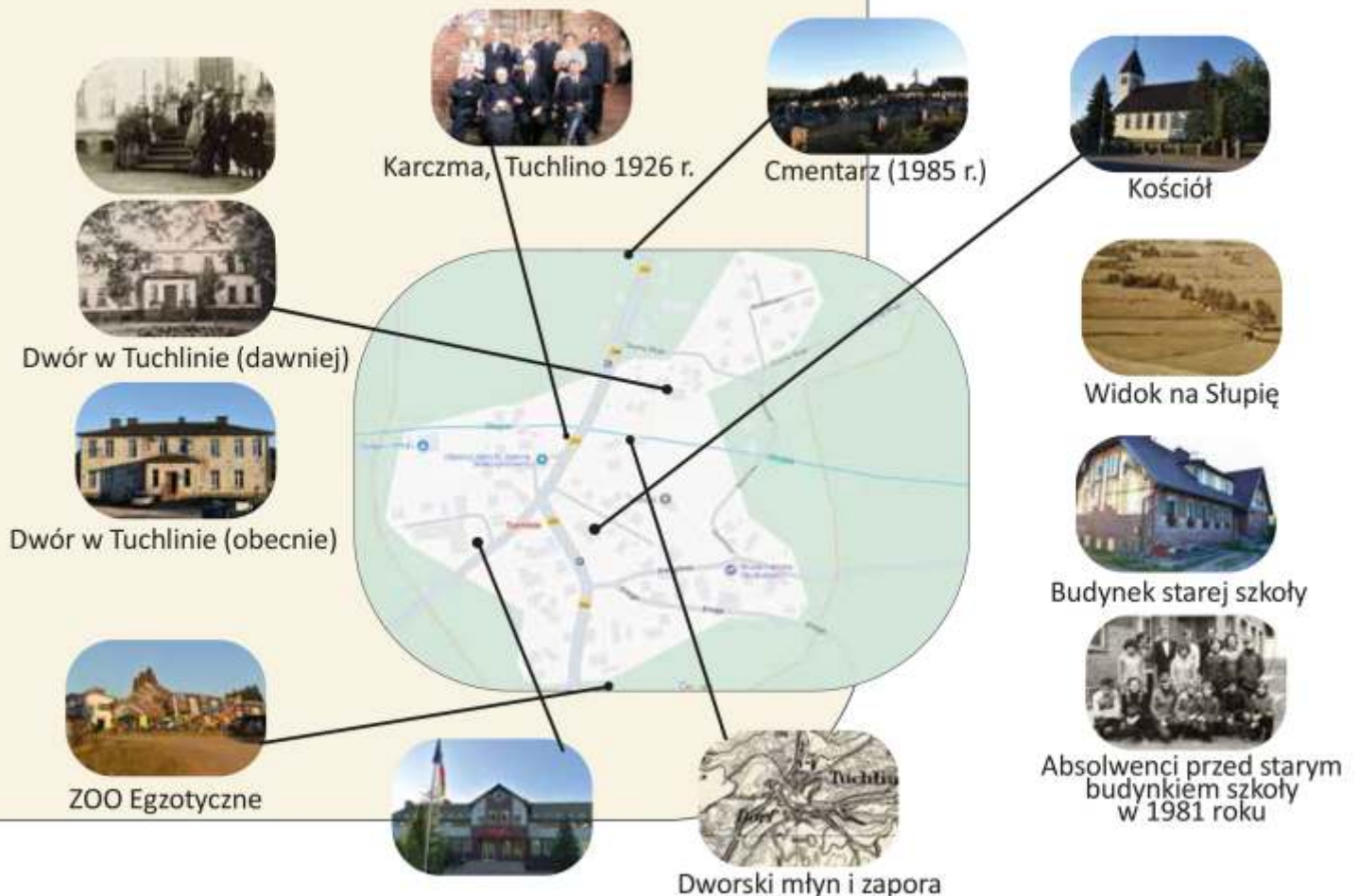

Rzeka Słupia

OFIARY II WOJNY ŚWIATOWEJ

Dwaj synowie Jana Krefty z Łąk
Jan Pakura
Franciszek Stenka
Antoni Naczek

MAPA CENTRUM WSI

Dolina Jadwigi – uroczyste odsłonięcie tablicy pamiątkowej

W piątek, 19 września 2025 r., w Dolinie Jadwigi odbyła się uroczystość odsłonięcia tablicy pamiątkowej poświęconej funkcjonariuszom Straży Granicznej oraz żołnierzom Korpusu Ochrony Pogranicza, którzy pełnili służbę w obronie granic Ojczyzny.

Organizatorami wydarzenia byli: Wójt Gminy Sierakowice oraz Centrum Kultury w Sierakowicach.

Ks. Sebastian Woźniak przybliżył uczestnikom historię tego miejsca, podkreślając

jego znaczenie dla lokalnej pamięci i tożsamości.

Uroczystego odsłonięcia tablicy dokonali: Wójt Gminy Sierakowice dr Miroslaw Kuczkowski, Michał Kowalski – Poseł na Sejm RP, Ewa Grucza – Radna Powiatu Kartuskiego oraz Ks. Proboszcz Tadeusz Olszewski.

Tablica przypomina dzieje Doliny Jadwigi od czasów, gdy miejscowość nosiła nazwę Wilhelminenthal, poprzez lata funkcjonowania tu placówki Straży Granicznej (1929-1939) i szkoły (1963-1978), aż po jej rolę jako ważnego miejsca granicznego.

Oprawę artystyczną wydarzenia wzbo-

gacił występ Młodzieżowej Orkiestry Dętej Gminy Sierakowice pod kierunkiem Marcina Malesy, a także program przygotowany przez uczennice ze Szkoły Podstawowej w Jelonku pod kierunkiem Kamili Zaborowskiej. O poczęstunek zadbały członkinie Koła Gospodyń Wiejskich z Paczewa, którym serdecznie dziękujemy za zaangażowanie.

Uroczystość była nie tylko lekcją historii, ale także wyrazem wdzięczności wobec tych, którzy z oddaniem bronili niepodległości i bezpieczeństwa naszej Ojczyzny.

*Tekst i fot. EC,
informacje o miejscowości Dolina Jadwigi
przygotował ks. Sebastian Woźniak,
opracowanie graficzne Sylwia Dawidowska*

DOLINA JADWIGI

mała osada z wielką historią

Dolina Jadwigi to dziś spokojna, niewielka osada na Kaszubach. Charakteryzuje się głębokim wąwozem rzeczny, kilkudziesięcioma gospodarstwami i dawnym budynkiem Straży Granicznej z charakterystycznymi kolumnami.

Jednak jej dzieje sięgają średniowiecza – to teren, który przez stulecia leżał na granicy państw, kultur i wpływów politycznych. Od Krzyżaków, przez okres królewszczyzn, zabory, aż po odzyskanie niepodległości – Dolina Jadwigi zawsze odgrywała rolę miejsca „na styku”.

2025 r.

KALENDARIUM:

1310 – pierwszy zapis o granicy na strumieniu w Dolinie (dokument krzyżacki z 12 czerwca).

1379 – powstaje tzw. „teren styku” między okręgami bytowskim i lęborskim.

ok. 1500-1800 – Dolina jako część królewszczyzn; w mentalności mieszkańców to symboliczna granica Polski.

1789 – pojawia się nazwa Wilhelminenthal w dokumentach pruskich.

1814 – w polskich księgach parafialnych zapisano nazwę Rokicki Las.

XIX w. – pierwsze nazwiska gospodarzy (Grota, Kassina, Wenta).

1920 – przesunięcie granicy na zachód; Dolina wraca do Polski.

1928 – budowa placówki celnej w Dolinie Jadwigi.

1964-1978 – budynek Straży Granicznej pełni funkcję szkoły.

Widok budynku celnego w latach 30.

Pieczątka z 1925 r.

Przebieg granicy w pobliżu budynku celnego (czerwony prostokąt)

Dolina oczami niemieckiego turysty (1931)

Na łamach niemieckiego czasopisma „Ostpommersche Heimat” ukazała się w 1932 r. relacja z wycieczki w okolice Doliny Jadwigi. To cenny opis, bo pokazuje codzienność lat 30.:

„Bliskość granicy wywiera na nas ciężar emocjonalny. Boimy się jej przypadkowo przekroczyć. Na szczęście docieramy do «Jeziora Granicznego». (...) Wkrótce odnajdujemy kamień graniczny - z literą D od strony Niemiec i P od strony Polski. Siadamy pod dębem i słuchamy historii powstania granicy w 1920 roku.”

Strefa nadgraniczna w ok. Doliny Jadwigi

„Polskie gospodarstwa widoczne zza granicy - szare strzechy, szczekające psy, krowy wybiegające na pastwisko. Po drugiej stronie - niemieckie urzędy celne i strażnicy. Tu kończy się świat niemiecki, a zaczyna polski.”

Opis kończy się refleksją o pięknie krajobrazu, ale też o trudach życia przy granicy, która rozdzieliła rodziny i pola.

Najważniejsze miejsca:

Strumień graniczny – przez wieki naturalna granica polityczna i etniczna.

Las Królewski (Kamionka) – pamiątka po królewstwach i granicy Polski.

Budynek Straży Granicznej – symbol odzyskania niepodległości i kontroli granic.

Ludzie związani z Doliną:

Rodziny Grota, Kassina, Wenta – pierwsi odnotowani gospodarze w XIX w.

Franciszek Szyca i Jan Szynekiewicz – organizatorzy pierwszej Kompanii Celnej.

Rolnicy z Doliny Jadwigi – ich pola wyznaczyły granicę Polski po 1920 r.

17 czerwiec 1936. Spotkanie uczniów ze Strażnikami Granicznymi

25-lecie posadowienia Ołtarza Papieskiego w Sierakowicach – wyjątkowy jubileusz wiary, pamięci i wspólnoty

W niedzielę, 28 września 2025 roku, mieszkańcy Sierakowic oraz licznie przybyli goście uczcili 25-lecie posadowienia Ołtarza Papieskiego, miejsca szczególnego, głęboko zakorzonego w duchowej tożsamości lokalnej społeczności. Jubileusz był nie tylko okazją do wspomnień, ale także do wyrażenia wdzięczności tym,

którzy przyczynili się do powstania i pielęgnowania tego wyjątkowego miejsca.

Ołtarz Papieski przy którym papież Jan Paweł II odprawił Mszę Świętą w Pelplinie 6 czerwca 1999 roku, dzięki zaangażowaniu mieszkańców i Społecznego Komitetu Budowy Ołtarza Papieskiego (w jego skład weszły następujące osoby: Jan Bronk, Leonard Dułak, Zbigniew Fularczyk, Gerard Hejden, Józef Klasa, Tadeusz Kobiela, Stanisław Koszałka, Ryszard Młyński, Tadeusz Paracki, Paweł Pranczk i Mieczysław Skibiński. Przewodniczącym Komitetu i koordynatorem prac był Tadeusz Paracki) ołtarz powrócił do Sierakowic w 2000 roku. Dziś stanowi nie tylko miejsce pamięci, ale także świadectwo wspólnotowej siły i wiary.

Obchody rozpoczęły się uroczystą Mszą Świętą w kościele pw. św. Marcina z Tours w Sierakowicach, której przewodniczył J.E. ks. bp dr Ryszard Kasyna, jednocześnie solenizant dnia. W koncelebrze udział wzięli m.in. ks. kanonik dr Bartłomiej Stark - proboszcz parafii Chrystusa Króla w Gdańsku, ks. Grzegorz Miotk - dyrektor Wydziału Duszpasterskiego Diecezji Pelplińskiej, pochodzący z Paczewa, ks. Sebastian Woźniak pochodzący z Łyśniewa Sierakowickiego oraz proboszczowie obu sierakowickich parafii.

W swojej homilii ks. biskup nawiązał nie tylko do historii Ołtarza Papieskiego i 25-letniego dziedzictwa jego obecności w Sierakowicach, ale również do współczesnych wyzwań duchowych, zwracając uwagę na potrzebę otwartości i empatii wobec drugiego człowieka.

Po Mszy Świętej uczestnicy przeszli do zrewi-

talizowanego miejsca modlitwy i zadumy w Parku Ośmiu Błogosławieństw – Ołtarza Papieskiego. Tam wspólnie odmówili modlitwę oraz zaśpiewali „Barkę”, ulubioną pieśń Papieża Polaka, która stworzyła wzruszającą przestrzeń jedności i refleksji.

Kolejna część uroczystości miała miejsce w Centrum Kultury, gdzie zaprezentowano film wspomnieniowy o budowie ołtarza. Oparta na relacjach świadków i archiwalnych materiałach opowieść, poruszyła widzów autentyzmem i emocjonalnym przekazem. Nie brakowało zarówno chwil wzruszenia, jak i ciepłego śmiechu. W filmie można było wysłuchać wspomnień: Mirosława Kuczkowskiego, Tadeusza Kobieli, Jarosława Wójcika, Tadeusza Parackiego, Zbigniewa Fularczyka, Leonarda Dułaka oraz Zbigniewa Smolarka. Film zrealizowały: Elwira Cyman i Sylwia Dawidowska.

Podczas spotkania uhonorowano członków dawnego Społecznego Komitetu Budowy Ołtarza Papieskiego oraz osoby wspierające tegoroczne prace, otrzymali oni okolicznościowe medale i pamiątki. Gościom wręczono także wydaną z tej okazji książkę Mirosława Kuczkowskiego „Ołtarz Papieski w Sierakowicach 2000–2025”, dokumentującą historię i modernizację tego miejsca.

Ołtarz Papieski w Sierakowicach to nie tylko pomnik wydarzeń sprzed ćwierćwiecza, ale żywe miejsce modlitwy i wspólnotowej pamięci. Jubileuszowe uroczystości po raz kolejny potwierdziły, że duchowe dziedzictwo św. Jana Pawła II pozostaje silnie obecne w sercach mieszkańców naszej gminy.

1 września – pamiętamy

W 86. rocznicę wybuchu II wojny światowej oddaliśmy hołd bohaterom walczącym o wolność Ojczyzny

1 września 1939 roku o świcie niemiecki pancernik Schleswig-Holstein ostrzelał Wojskową Składnicę Tranzytową na Westerplatte. Tak rozpoczęła się II wojna światowa, najtragiczniejszy konflikt w dziejach ludzkości, który dla Polski oznaczał lata okupacji, cierpienia i bezprecedensowych strat. Tego dnia co roku wspominamy tych, którzy stanęli w obronie Ojczyzny – z bronią w ręku, z poświęceniem, nierzadko oddając życie.

W 86. rocznicę wybuchu wojny, 1 września 2025 roku, mieszkańcy naszej gminy po raz kolejny uczcili pamięć bohaterów i ofiar tamtych dni. Obchody rozpoczęły się o godzinie 12:00 Mszą Świętą w kościele pw. św. Marcina w Sierakowicach. Eucharystia była nie tylko okazją do modlitwy, ale i refleksji nad historią, która na zawsze ukształtowała losy naszego narodu.

Po nabożeństwie uczestnicy udali się do kapliczki Matki Boskiej przy ulicy Lęborskiej, gdzie wspólnie odmówiono modlitwę w intencji poległych. W atmosferze zadumy i wdzięczności oddano hołd tym, którzy zginęli w obronie wolności, a także tym, którzy przetrwali wojnę i do dziś przekazują świadectwo tamtych czasów.

Zakończeniem uroczystości było spotkanie przy poczęstunku, zorganizowane przez Wójta Gminy Sierakowice Mirosława Kuczковского w dawnej siedzibie sierakowickiego koła Związku Kombatan-tów przy ul. ks. B. Łosińskiego. Wójt złożył kombatantom podziękowania, wręczając symboliczne upominki jako wyraz pamięci i szacunku.

17 lipca 2025 r. przeżywszy 91 lat, odeszła do wieczności Śp. Agnieszka Wróbel, jedna z wielolet-

nich uczestniczek uroczystości. Córka, Irena Puzdrowska, tak wspomina swoją mamę:

Agnieszka Wróbel [1934-2025]

Mama urodziła się 5 stycznia 1934 r. w Tuchlinie jako najmłodsze dziecko Moniki i Józefa Płotków. Jej najstarszy brat Anstazy urodził się 26 września 1911 roku, później Paweł 29 kwietnia 1913 roku, siostra Cecylia 27 sierpnia 1921 roku, Marian 30 października 1924

roku, Kazimierz 14 stycznia 1928 roku.

Z racji tego, że jako dziecko była drobna i wątła – wszyscy w rodzinie starali się Jej dogadzać. Pierwszego w życiu pomidora dostała od brata Kazika, który uprawiał ogród warzywny. Mama Agnieszka natychmiast się z tym pomidorem „rozprawiła”, rzucając nim w kąt i mówiąc, że brat chce Ją otruć. Zawsze wspominała, że te kilka pierwszych lat upłynęło jej szczęśliwie, mimo iż pracy w rodzinnym gospodarstwie rolnym było sporo. Pochodziła z utalentowanej rodziny. Oprócz obowiązków i nauki, zawsze znalazł się też czas na wieczorne rozmowy i wspólne muzykowanie (śpiew i gra na skrzypcach, akordeonie czy mandolinie).

Aż przyszedł rok 1939 i wybuchła II wojna światowa. Wówczas zaczęło się uczęszczanie do niemieckiej szkoły powszechnej w Tuchlinie.

Mama opowiadała, że mimo, iż była często chwalona i doceniana za to, że przykładała się do nauki, a język niemiecki opanowała do perfekcji, to zdarzały się też momenty, gdy czuła trwogę. Niemiec potrafił uderzyć Ją z błahego powodu drewnianym piórnikiem w czoło z taką siłą, że „zobaczyła gwiazdy”. Natomiast w domu panował ciągły strach... Niemieccy esesmani pojawiali się znienacka na koniach... Z impetem wpadali do domu i każąc wszystkim wyjść na zewnątrz, przetrząsali zabudowania. Wtedy mała Agnieszka kładła się do swojego łóżka, a Jej rodzice mówili, żeby się do Niej nie zbliżać, bo to grozi zakaźną chorobą. W Jej pamięci utkwiał również epizod, jak Niemcy któregoś dnia wpadli na podwórze i przeszukiwali – dźgali długimi prętami siano w stodole... a tam był ich rodzinny schron, w którym ukrywał się i zasnął brat Marian. W tamtym momencie Opatrzność nad nim czuwała. Cała rodzina wiedziała kogo szukali, gdyż za pobliską górką, w przygotowanej ziemiance, ukrywali się dwaj Rosjanie – Lońka i Wasia. Rodzice Mamy narażając własne życie pomagali im, bo uznali, że tak trzeba. Gdy z kolei u ich sąsiadów, Niemcy znęcali się strasznie nad dziewczyną, bijąc ją po plecach tak, że aż krew tryskała, Agnieszkę namawiali, aby wskazała „taką i taką osobę, że ją widziała”. Mama stanowczo zaprzeczała, mimo, iż w zamian pokazywali Jej dużą torebkę cukierków.

Praktycznie przez całe życie ta trauma z dzieciństwa do Niej wracała. Obrazy uciekania, jadących wozów z całymi rodzinami, płaczu dzieci i prychnania koni, pozostały ciągle żywe w Jej pamięci.

Po wojnie zamiast wymarzonej nauki, była ciężka praca na gospodarstwie i opieka nad rodzicami.

Dwaj najstarsi bracia się ożenili i poszli na swoje, trzeci brat jeździł z Tuchlina do Kościerzyny na rowerze, aby pobierać naukę w tamtejszym gimnazjum. Później został dyrektorem szkoły w Janowicach k/Lęborka, założył rodzinę i tam się osiedlił. Natomiast siostra Cecylia wyjechała do Poznania, gdzie wstąpiła do Klasztoru Sióstr Elżbietanek. Po kilku latach została posłana do Izraela. Tam na zbieczu najbardziej pożądanej przez inwestorów góry świata – Oliwnej – z najpiękniejszym widokiem na Jerozolimę, dzięki jej inicjatywie powstał - „Home of Peace” – Dom Pokoju. Opiekowała się w nim dziećmi - sierotami pozbieranymi po prostu z ulicy – ofiarami toczącego się od dziesięcioleci konfliktu izraelsko-palestyńskiego. Do Polski mogła przylecieć dopiero po 15 latach. W międzyczasie rodzinę Mamy spotkała tragedia. Jej najmłodszego brata Kazika, służącego w wojsku, przywieziono do domu w trumnie cynkowej. Zginął w kopalni uranu w Kowarach – miał tylko 23 lata. Rodzina nigdy nie dowiedziała się, co mu się tam tak naprawdę przytrafiło.

W 1954 roku, dokładnie 20 kwietnia – dwudziestoletnia Agnieszka wyszła za mąż za zegarmistrza z Sierakowic – Jana Wróbla. Między rodzicami było 13 lat różnicy. Mamie imponował On zaradnością. Bardzo szybko udało im się zbudować własny dom. Na świecie powitali cztery córki. Urodziłam się ja - Irena, potem Janinka, żyjąca niecałe trzy tygodnie, Stefania i najmłodsza Dorotka, która zmarła mając 27 lat. Osierociła wówczas niespełna trzyletniego synka – Patryka.

Rodzice bardzo się wspierali. Tata naprawiał damskie i męskie zegarki, zegary ściennie, biżuterię. Starał się pomóc każdemu, kto przyszedł do Jego zakładu. Natomiast Mama po wykonaniu wszystkich

swoich domowych obowiązków, wieczorami zasiadała obok, uczyła się fachu od męża i wtedy już razem, często po nocach „dopieszczali” swoje zlecenia.

Ich dom z zegarem był często miejscem spotkań całej zjeżdżającej się tam rodziny. W domu można było podziwiać nie tylko stare zegary – wiszące i stojące, ale też własnoręcznie malowane obrazy. Oboje mieli zdolności manualne, artystyczne. Potrafili stworzyć coś z niczego.

Niestety, po ciężkiej chorobie w wieku 67 lat odszedł również mąż – Jan, została zatem wdową mając 54 lata.

Życie Mamy nie rozpierzchło. Trudno było Jej się pogodzić z tyloma stratami.

W tamtym trudnym momencie, lekarstwem okazała się podróż do Izraela. Spotkanie z ukochaną siostrą i pielgrzymka do świętych miejsc w Jerozolimie. Po powrocie do domu, zajęła się opieką nad wnuczkami. One do dzisiaj wspominają, jak wychowywały się w domu, gdzie zawsze słychać było śpiew. Mama rzeczywiście śpiewała cały czas. Jak gotowała, gdy sprzątała, szyla. Nawet siedząc na ławeczce w ogrodzie, czy szukając grzybów w lesie, nuciła ulubione melodie.

Mama należała przez długie lata do tutejszego chóru kościelnego. Miała kilka bardzo bliskich przyjaciółek. Przeżyła je wszystkie, ciesząc się zdrowiem, ale ubolewając nad tym, że ich już nie ma.

Z racji tego, iż była żoną Kombatanta – byłego więźnia niemieckiego obozu zagłady Stutthoff – i członkinią Rady Kombatanckiej, powierzono Jej funkcję skarbnika w biurze ZBOWiDu. Zawsze podczas ważnych uroczystości, zarówno państwowych jak i kościelnych, można Ją było dostrzec w delegacji ze sztandarem.

Doczekała się pięciorga wnucząt (4 wnuczki i 1 wnuk) i dziesięciorga prawnucząt, którzy przy każdej okazji bardzo chętnie wskakiwali Jej na kolana, prosząc o ...jazdę po piaseczku, po piasku, po kamyczkach, po kamieniach.... Wzruszała się wówczas bardzo i powtarzała, iż nie sądziła, że będzie Jej dane dożyć tylu lat i cieszyć się taką gromadką.

Bardzo często mawiała: Panie Boże, proszę, daj mi jeszcze trochę pożyć na tym pięknym świecie... Do swoich ostatnich dni cieszyła się dobrym zdrowiem,

uczyszczając o własnych siłach do kościoła.

Odeszła niespodziewanie 17 lipca 2025 roku, pozostawiając całą rodzinę w niedowierzaniu i wielkim zaskoczeniu. Dożyła pięknego wieku. Zmarła mając 91 lat. Jeszcze kilka tygodni po Jej odejściu ludzie pytali: Gdzie jest ta Babcia, która często stała w drzwiach swojego domu z zegarem, w niebieskim szlafroku, oglądając piękny świat...

Bardzo dużo melodii, piosenek słyszanych na co dzień, przywołuje wspomnienia o Niej. Zostawiła po sobie pustkę, tęsknotę, ale też ogromną wdzięczność za dar Jej życia, za Jej obecność.

Niech wspomnienie tragicznych wydarzeń i bohaterów, którzy poświęcili wszystko dla wolności,

będzie dla nas nieustannym przypomnieniem o cenie, jaką przyszło zapłacić za pokój. To dzięki ich odwadze i wytrwałości możemy dziś żyć w niepodległej Polsce. Dlatego pamięć o nich powinna łączyć nas wszystkich i inspirować do troski o wartości, które budują naszą wspólnotę i przyszłość. Wśród tych, którzy przez całe życie nieśli w sercu historię tamtych dni, była Śp. Agnieszka Wróbel, świadek wojennego dzieciństwa, osoba niezwykle skromna i oddana, o której pamięć pozostanie żywa w sercach bliskich i znajomych.

EC, fot. archiwalne – zbiory rodziny Wróbel, Puzdrowskich, fot. z uroczystości 1 września 2025 r. - EC

Akademia Trzeciego Wieku w Sierakowicach rozpoczęła działalność

19 września 2025 r. w Sierakowicach odbyła się uroczysta inauguracja Akademii Trzeciego Wieku, podczas której podpisano akt jej powołania. To ważne i długo wyczekiwane wydarzenie, które otwiera nowy rozdział w życiu kulturalnym i społecznym naszej gminy. Akademia została powołana z myślą o seniorach, aby stworzyć im przestrzeń do rozwoju osobistego, zdobywania wiedzy, aktywnego spędzania wolnego czasu oraz integracji międzypokoleniowej.

Podczas inauguracji zaprezentowano skład pierwszej Rady Programowo–Naukowej ATW, w której znaleźli się:

1. dr Mirosław Kuczkowski – Wójt Gminy Sierakowice,
2. Ewelina Lila – Sekretarz Gminy Sierakowice,
3. Hanna Kajeta – Dyrektor Centrum Kultury,
4. ks. kanonik prof. dr hab. Zdzisław Kropidłowski – historyk, profesor Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy,
5. Irena Zoła – Przewodnicząca Rady Słuchaczy ATW.

Rektorem Akademii Trzeciego Wieku został ks. kanonik prof. dr hab. Zdzisław Kropidłowski. To osoba od lat zaangażowana w działalność naukową i społeczną, której autorytet i doświadczenie z pewnością przyczynią się do dynamicznego rozwoju nowo powstałej instytucji.

W gronie zaproszonych gości znaleźli się m.in. Mariusz Labuda – Wiceprzewodniczący Rady Gminy Sierakowice, Michał Kowalski – Poseł na

Sejm RP oraz ks. dr Tadeusz Knut z Parafii św. Marcina w Sierakowicach.

Akademia Trzeciego Wieku w Sierakowicach ma stać się miejscem spotkań, nauki i wymiany doświadczeń. Jej działalność będzie opierać się na organizacji wykładów, warsztatów, zajęć artystycznych i sportowych, a także wydarzeń integrujących lokalną społeczność. Wszystko po to, aby wspierać aktywne i twórcze życie seniorów, budować więzi społeczne oraz wzmacniać poczucie wspólnoty.

Tekst i fot. S.D.

KOLANKO

thermagen

4 LATA
GWARANCJI

**POMPY
CIEPŁA**

Stara Maszyna 160E (k. Sierakowic)

WWW.KOLANKO.PL

58 58 53 245 / 782 550 800

Uroczysta Msza Święta w intencji Druhów OSP w Sierakowicach z udziałem gości z Belgii

W sobotę, 6 września, w kościele pw. św. Marcina z Tours w Sierakowicach odbyła się wyjątkowa Msza Święta w intencji druhów Ochotniczej Straży Pożarnej. W wydarzeniu wzięli udział przedstawiciele lokalnych władz, druhowie OSP, a także zagraniczni goście - strażacy z jednostki z Belgii.

Samorząd Gminy Sierakowice reprezentowali Wójt dr Mirosław Kuczkowski oraz jego Zastępca Joanna Koszałka. Obecność przedstawicieli władz była wyrazem wsparcia i uznania dla działalności strażaków ochotników, którzy na co dzień stoją na straży bezpieczeństwa naszej społeczności.

Podczas tego dnia nie zabrakło akcentów symbolicznych i pełnych zadumy. Delegacja strażaków z Belgii złożyła kwiaty na grobie Śp. druha Krystiana Dułaka - zasłużonego członka OSP Sierakowice, którego tragiczna śmierć była ogromną stratą dla całej lokalnej wspólnoty. To poruszające upamiętnienie podkreśliło więzi międzynarodowej solidarności między jednostkami ratowniczymi oraz szacunek dla tradycji i ludzi, którzy poświęcili swoje życie służbie innym.

Rok 2025 miał być dla OSP Sierakowice rokiem szczególnym – jubileuszowym. To właśnie w tym roku jednostka miała świętować 100-lecie swojego istnienia. Planowana była uroczystość i spotkania mające na celu upamiętnienie bogatej

historii lokalnego pożarnictwa oraz uhonorowanie pracy wielu pokoleń strażaków.

Niestety, z powodu tragicznych wydarzeń, które dotknęły społeczność strażacką i całą gminę, podjęto decyzję o odwołaniu obchodów jubileuszowych. Była to trudna, ale głęboko uzasadniona decyzja, wynikająca z szacunku wobec pamięci o druhu, który zginął tragicznie i wspólnotowego przeżywania żałoby.

Ochotnicza Straż Pożarna w Sierakowicach od stu lat pełni niezastąpioną rolę w życiu lokalnej

społeczności. Druhowie są nie tylko pierwszą linią obrony w sytuacjach zagrożenia, ale również uczestniczą w działaniach edukacyjnych, kulturalnych i społecznych. Ich gotowość do niesienia pomocy, niezależnie od pory dnia czy warunków, jest

wyrazem najwyższego oddania i służby drugiemu człowiekowi. Dziękujemy wszystkim strażakom za ich niezawodną gotowość do niesienia pomocy oraz za kultywowanie wartości, które budują wspólnotę i dają poczucie bezpieczeństwa.

Tekst i fot. EC

SIEĆ DELIKATESÓW: SIERAKOWICE / GOWIDLINO / KAMIENICA KRÓLEWSKA / LINIA / SOMONINO / KIELPINO / KARTUZY / CHMIELNO / SULĘCZYNO **ribena.pl**

Obchody 105. rocznicy Bitwy Warszawskiej w Sierakowicach

15 sierpnia w Sierakowicach odbyły się uroczystości upamiętniające 105. rocznicę Bitwy Warszawskiej, znanej również jako Cud nad Wisłą. To wyjątkowe wydarzenie historyczne przypominamy co roku w Święto Wojska Polskiego, by oddać hołd poległym bohaterom i podziękować za ich ofiarę w walce o wolność Ojczyzny.

Obchody rozpoczęły się przy pomniku Matki Boskiej Królowej Korony Polskiej, gdzie delegacje złożyły kwiaty.

Następnie udano się na uroczystą Mszę Świętą w kościele pw. św. Marcina z Tours w Sierakowicach, po której uczestnicy przenieśli się na plac przed ple-

banią. Tam odbyły się występy w wykonaniu Kaszubskiego Zespołu Pieśni i Tańca "Sierakowice" oraz naszych wyjątkowych gości – zespołu MAGURÁCIK ze Słowacji.

Występy artystyczne były pięknym dopełnieniem obchodów – łącząc pamięć historyczną z żywą tradycją, muzyką i tańcem. Cieszymy się, że mogliśmy gościć przyjaciół ze Słowacji i wspólnie przeżywać ten dzień.

Dziękujemy za plony! Dożynki w Gminie Sierakowice pełne tradycji

W niedzielę, 31 sierpnia 2025 roku, mieszkańcy Gminy Sierakowice spotkali się w Gowidlinie, aby wspólnie świętować Dożynki Gminne 2025. To tradycyjne święto plonów, będące podziękowaniem za trud rolników, stało się okazją do integracji lokalnej społeczności oraz wspólnej zabawy.

Uroczystości rozpoczęły się o godz. 12:00 mszą świętą dziękczynną w kościele pw. Niepokalanego Poczęcia NMP w Gowidlinie. Następnie barwny korowód dożynkowy przeszedł ulicami wsi, by dotrzeć na stadion, gdzie odbywała się dalsza część obchodów.

Podczas oficjalnego otwarcia, starostwie dożynek przekazali chleb na ręce Wójta Gminy Sierakowice – symboliczny gest, który od pokoleń przypomina o szacunku do pracy rolników i wartości wspólnoty.

Już od pierwszych chwil na scenie nie brakowało emocji i folkloru. Publiczność oklaskiwała występ Kaszubskiego Zespołu Pieśni i Tańca Sierakowice, a później także kapelę Folk Band, która porwała zgromadzonych do wspólnej zabawy.

Przez cały dzień odbywały się także konkursy dożynkowe, które jak zawsze cieszyły się dużym zainteresowaniem, a także Turniej Baški o Puchar Dożynkowy Wójta Gminy Sierakowice. Rywalizacja, humor i tradycja stworzyły wyjątkową atmosferę.

Nie zabrakło również stoisk Kół Gospodyń Wiejskich z regionalnymi specjami, rękodzieła lokalnych twórców oraz atrakcji dla dzieci – w tym dmuchańców i animacji.

Punktem kulminacyjnym dnia był koncert Bernarda Dornowskiego, współzałożyciela legendarnej grupy Czerwone Gitary. Artysta porwał publiczność przebojami, które znają wszystkie pokolenia.

Tegoroczne święto plonów w Gowidlinie pokazało, jak silna i zżyta jest lokalna społeczność.

Była to okazja nie tylko do zabawy, ale przede wszystkim do podziękowania rolnikom za ich trud i codzienną pracę.

Tekst: Centrum Kultury w Sierakowicach, fot. EC

Starostowie tegorocznych Dożynek - Helena i Andrzej Bigusowie z Gowidlina

Tegorocznymi starostami Dożynek zostali Państwo Helena i Andrzej Bigusowie - małżeństwo z Gowidlina, które od lat z oddaniem i pasją prowadzi gospodarstwo rolne, będące przykładem nowoczesnego, a zarazem zakorzenionego w tradycji kaszubskiego rolnictwa.

Pan Andrzej Bigus zam. w Gowidlinie, lat 59, wykształcenie rolnicze, żonaty, pięcioro dzieci. Od 38 lat prowadzi gospodarstwo rolne, obecnie o pow. około 26 ha. Jak w większości gospodarstw w naszej gminie, grunty rolne są głównie w klasie V i VI. Teren jest bardzo trudny w uprawie. Dochód z rolnictwa jest podstawowym źródłem finansowania rodziny. Gospodarstwo ukierunkowane jest na hodowlę trzody chlewnej. Taka specjalizacja jest zgodna ze strukturą i ukształtowaniem użytków rolnych. Pan Andrzej posiada wszystkie niezbędne maszyny ułatwiające mu pracę. Państwo Bigusowie doposażyli swoje gospodarstwo w nowoczesny sprzęt rolniczy, którego użytkowanie wraz ze zdobytym doświadczeniem zapromentowały osiąganiem wysokich plonów. Rodzina stale modernizuje i rozbudowuje gospodarstwo oraz między innymi wprowadza nowy sprzęt dostosowany do aktualnych potrzeb i wymagań. Pan Bigus zawsze chętnie angażuje się w prace na rzecz rozwoju wsi i parafii. Gospodarstwo tegorocznego starosty posiada tradycje rodzinne i wielopokoleniowe, ale jest także przykładem tego, że współczesny kaszubski rolnik musi korzystać z nowoczesnej techniki, dobrze rozu-

mieć przyrodę oraz działać przy zachowaniu ostrożności i dużej rozwagi finansowej.

Pani Helena Bigus zam. w Gowidlinie, lat 53, wykształcenie rolnicze. Jest rolniczką od 33 lat i prowadzi gospodarstwo wspólnie z mężem oraz wynajem Sali bankietowej „Zacisze Sosnowe” w Gowidlinie. Jak większość żon rolników na Kaszubach, zajmuje się prowadzeniem domu, wychowywaniem dzieci oraz pracą w gospodarstwie. Zawsze pomaga mężowi, szczególnie w produkcji zwierzęcej. Jest troskliwą matką, dobrą gospodynią i doskonałą kucharką. Sporo czasu poświęca estetyzacji domu i zagrody. Pani Helena jest skromna, sumienna i niezwykle pracowita. Jej dom zawsze stoi dla wszystkich otworem, gdyż jest osobą bardzo gościnną.

Wrześniowe wydarzenia w Centrum Kultury w Sierakowicach

Wrzesień w Centrum Kultury w Sierakowicach rozpoczął się niezwykle energicznie i pełen był wydarzeń, które na długo pozostaną w pamięci publiczności. Każdy z wieczorów miał swój niepowtarzalny charakter, a wspólnym mianownikiem była doskonała rozrywka.

5 września sezon artystyczny otworzył kultowy spektakl „Klimakterium i już!”. To niezwykle barwna i pełna humoru opowieść, która od lat przyciąga rzesze widzów. Start sezonu nie mógł być lepszy – sala wypełniła się po brzegi, a atmosfera zachęcała do wspólnej zabawy i śmiechu.

12 września gościliśmy wyjątkową artystkę – Kasię Pakosińską, która zaprezentowała swój jubileuszowy program „3 dekady śmiechu”. Był to wieczór pełen inteligentnego dowcipu, energii i nieoczekiwanych wzruszeń. Publiczność mogła nie tylko śmiać się do łez, ale też wspólnie powspominać najciekawsze momenty z kariery znanej artystki.

Kolejnego dnia, 13 września, scena należała do aktorów Piotra Szwedesa i Piotra Polka, którzy wystąpili w spektaklu „Pół na pół”. To pełna czarnego humoru komedia o braterskiej rywalizacji i rodzinnych

sekretach, której przewrotny scenariusz i błyskotliwe dialogi zapewniły widzom świetną zabawę.

20 września do Sierakowic zawitał Kabaret Jurki – grupa od lat znana z niepowtarzalnego stylu i doskonałego kontaktu z publicznością. Program pełen był absurdalnych skeczy, zaskakujących puent i spontanicznych reakcji artystów, którzy wciągnęli widzów w świat żartów i improwizacji.

Na zakończenie wrześniowego cyklu, 27 września, na scenie wystąpił Rafał Rutkowski w stand-upie „Żarty dla mas”. Jego energiczny styl, trafne spostrzeżenia i bezpośredni kontakt z publicznością stworzyły atmosferę swobodnej zabawy, w której każdy mógł odnaleźć coś dla siebie.

Wrześniowe wydarzenia w Centrum Kultury w Sierakowicach pokazały, jak różnorodny i atrakcyjny program mogą oferować lokalne instytucje kultury. Były to wieczory pełne emocji, śmiechu i pozytywnej energii, które potwierdziły, że sierakowicka publiczność potrafi doskonale docenić sztukę w różnych jej odsłonach.

Tekst i fot. S.D.

Akcja poboru krwi dedykowana pamięci Krystiana Dułaka

Podczas akcji poboru krwi, dedykowanej pamięci Krystiana Dułaka, która odbyła się 28 sierpnia 2025 r., zgłosiło się 38 osób, spośród których 25 dawców mogło oddać krew.

Szczególnie cieszy fakt, że wielu uczestników zdecydowało się oddać krew po raz pierwszy, właśnie

w mobilnym krwiobusie w Sierakowicach.

Serdecznie dziękujemy wszystkim, którzy włączyli się w to piękne dzieło solidarności i pomocy drugiemu człowiekowi.

Kolejna akcja ku czci Krystiana, odbędzie się 2 października 2025 r. w Kamienicy Królewskiej.

Dziękujemy za dar serca!

Tekst i fot. EC

Trwa nabór na dotacje do kotłów gazowych w programie Czyste Powietrze

Od połowy lipca br. właściciele domów jednorodzinnych, którzy wymienili stare źródło ciepła na kocioł gazowy między 28 maja a 31 grudnia 2024 r., ale nie skorzystali przy tym ze wsparcia z programu Czyste Powietrze, będą mogli złożyć wnioski o dofinansowanie inwestycji w ramach programu.

Najważniejsze informacje:

- ✓ Nabór dotyczy kotłów gazowych – na zasadach sprzed reformy programu;
- ✓ Wnioski można składać przez 3 miesiące od startu naboru lub do wyczerpania środków;
- ✓ Dotacja obejmuje m.in.: zakup i montaż kotła lub kotłowni gazowej, instalację c.o. i c.w.u., dokumentację projektową;
- ✓ Warunkiem jest trwałe wyłączenie starego źródła ciepła na paliwo stałe;
- ✓ Wnioski składa się w WFOŚiGW – online, papierowo lub przez pełnomocnika.

Uwaga:

- Nabór dotyczy tylko inwestycji zrealizowanych do 31 grudnia 2024 r. i kosztów poniesionych do tego dnia;
- Kotły olejowe nie będą dotowane;
- Od 2025 r. nie będzie już finansowania urządzeń na paliwa kopalne – to ostatnia szansa na dofinansowanie kotłów gazowych ze środków unijnych (FEnIKS);

- W nowej odsłonie programu (od 31 marca 2025 r.) wsparcie obejmuje wyłącznie rozwiązania oparte na OZE. Budżet naboru to 70 mln zł z programu Fundusze Europejskie na Infrastrukturę, Klimat, Środowisko (FEnIKS).

Aktywni mimo wszystko! – projekt dla podopiecznych ORW w Szklanej

W Ośrodku Rewalidacyjno-Wychowawczym od lipca do końca października 2025 roku trwa realizacja projektu pod nazwą „Aktywni mimo wszystko”. Dzięki wsparciu finansowemu z PFRON, którego środki pozostają w posiadaniu Urzędu Marszałkowskiego realizowane są działania, których głównym celem jest wspieranie rozwoju fizycznego oraz poprawa jakości życia podopiecznych poprzez rehabilitację ruchową i wodną.

Projekt powstał z myślą o dzieciach i młodzieży z niepełnosprawnościami, które codziennie zmagają się z różnorodnymi barierami. Dzięki zaangażowaniu zespołu terapeutów i specjalistów, uczestnicy mają szansę na poprawę sprawności fizycznej, rozwój koordynacji ruchowej oraz zwiększenie samodzielności – a wszystko to w atmosferze wzajemnego wsparcia i akceptacji.

Zajęcia odbywają się zarówno w sali rehabilitacyjnej, jak i na basenie. Ćwiczenia w wodzie – szczególnie lubiane przez uczestników – mają nieoceniony wpływ na układ mięśniowo-szkieletowy, poprawiają zakres ruchów, redukują napięcia i zwiększają motywację do aktywności fizycznej. Z kolei rehabilitacja ruchowa na sali obejmuje m.in. ćwiczenia ogólnousprawniające, elementy integracji sensorycznej oraz trening funkcjonalny, dostosowany do indywidualnych potrzeb każdego beneficjenta.

Uczestnicy chętnie biorą udział w zajęciach, stają się bardziej pewni siebie, a ich postępy cieszą nie tylko terapeutów, ale przede wszystkim rodziców.

Projekt „Aktywni mimo wszystko” to przykład, że odpowiednio dobrana rehabilitacja może być nie tylko skuteczna, ale i radosna. Dla wielu podopiecznych to nie tylko terapia – to droga do większej niezależności, sprawności i lepszego samopoczucia.

Tekst i fot. nadesłane

25+ Rehabilitacja

Państwowy Fundusz
Rehabilitacji Osób
Niepełnosprawnych

Pilotażowy program „Rehabilitacja 25+”.

Program finansowany ze środków

Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych

Lawendowe inspiracje- warsztaty tworzenia woreczków zapachowych.

Beneficjenci pilotażowego programu Rehabilitacja 25+ uczestniczyli w zajęciach, podczas których wykonali pachnące woreczki z suszoną lawendą i miętą. To nie tylko forma rehabilitacji, a także okazja do rozwijania pasji, budowania poczucia sprawczości i odkrywania nowych talentów.

Uroczyste rozpoczęcie roku szkolnego 2025/2026 oraz Ślubowanie uczniów kl. I w Szkole Podstawowej im. ks. Bernarda Sychty w Puzdrowie

Po wakacyjnej przerwie dzwonki ponownie zabrzmiały w szkołach. 1 września uczniowie Szkoły Podstawowej im. ks. Bernarda Sychty w Puzdrowie oficjalnie rozpoczęli rok szkolny 2025/2026. Dyrektor Szkoły, Maria Suchta gorąco przywitała przybyłych gości. Podczas uroczystego apelu, uczniowie, nauczyciele oraz rodzice usłyszeli życzenia sukcesów i wytrwałości w nadchodzących miesiącach nauki. Dzień ten był szczególnie ważny dla wszystkich uczniów szkoły, gdyż do ich grona dołączyło „oficjalnie” 21 nowych uczniów - pierwszoklasistów. Przygotowania do tej uroczystości zaczęły się już kilka tygodni wcześniej. Całość koordynowała pani Justyna Kamińska, która przygotowała program artystyczny, angażując swoich podopiecznych do zaprezentowania ich umiejętności i wiedzy przed gronem pedagogicznym, dyrekcją oraz

zaprezentować z jak najlepszej strony. Całość uroczystości uczniowie uświetnili zbiorowym śpiewem piosenek „Pierwsza klasa przed nami”, „Nasze skrzydła”, „Zawsze razem”. Uhonorowaniem tych poczynąń był moment dokonania pasowania na ucznia kl. I przez panią dyrektor Marię Suchtę, która wręczyła każdemu z uczniów uroczysty dyplom gratulacyjny.

Nie zabrakło słów uznania w kierunku dzieci, które jak podkreśliła pani dyrektor „wykazały się nie lada umiejętnościami”. Dzieciom przypomniano o złożonej obietnicy uroczystego ślubowania - obowiązku nauki, a rodzicom o obowiązku starań wobec dzieci i wspólnej pomocy! Po zakończonym ślubowaniu, uczniowie otrzymali od swoich Rodziców przygotowane upominki.

Życzymy naszym Pierwszacom zapału do nauki i wytrwałości w pokonywaniu szkolnych trudności oraz samych sukcesów w życiu szkolnym!

J. K., fot. nadesłane

zaproszonymi gośćmi - rodzicami. W trakcie występów wszyscy uczniowie zmagali się z licznymi zadaniami, np. musieli wykazać się znajomością zasad zachowania się w szkole i nie tylko! Każdy starał się

**PROFESJONALNE
STRONY
INTERNETOWE**

☎ 58 78 24 499

Reklama 4 YOU
branding & design
www.r4y.pl

Sukces Szkoły Podstawowej w Mojuszu – grant z programu „mSilnia”!

Szkoła Podstawowa w Mojuszu znalazła się w gronie laureatów II edycji ogólnopolskiego programu grantowego „mSilnia”, organizowanego przez Fundację mBanku we współpracy z Fundacją Dobra Sieć. Dzięki wygranemu projektowi szkoła pozyskała 10 000 zł na realizację innowacyjnego programu edukacyjnego rozwijającego myślenie matematyczne wśród uczniów.

Grant został przyznany na realizację autorskiego projektu pt. „Kaszubska geokraina”, którego celem jest zainteresowanie uczniów geometrią poprzez kreatywne i praktyczne działania. W projekt zaangażowane zostały cztery klasy – od IV do VII.

W ramach „Kaszubskiej geokrainy” uczniowie będą zgłębiać tajniki figur geometrycznych, pracując m.in. z tan-

gramami, pentomino, mozaikami czy sudoku. W planach są również warsztaty origami, tworzenie gier planszowych oraz rodzinny konkurs na budowę geometrycznego dinozaura. Jednym z punktów kulminacyjnych będzie gra terenowa oraz wizyta w gospodarstwie rolnym, gdzie dzieci wykonają mapę wymarzonego gospodarstwa haftem matematycznym. Nie zabraknie również zajęć z projektowania – podczas wizyty w zakładzie krawieckim uczniowie zaprojektują szablony i przygotują pokaz „geometrycznej mody”.

Finałem projektu, zaplanowanym na grudzień, będzie pokaz mody połączony z warsztatami kulinarnymi, podczas których rodzice wspólnie z dziećmi przygotują... piernikowe figury geometryczne!

To wyjątkowe przedsięwzięcie łączy matematykę z językiem kaszubskim, przyrodą i techniką, co doskonale wpisuje się w założenia programu „mSilnia”, który oprócz rozwijania kompetencji matematycznych promuje także współpracę między nauczycielami różnych przedmiotów oraz praktyczne podejście do nauczania.

Koordynatorem projektu w Szkole Podstawowej w Mojuszu jest pani Katarzyna Wydrowska, nauczycielka matematyki, a opiekunem merytorycznym pani Aneta Witos, nauczycielka języka kaszubskiego.

W II edycji programu „mSilnia” granty otrzymało 138 projektów z całej Polski – wśród nich dumnie znalazła się również nasza szkoła!

Projekt dofinansowała Fundacja mBanku.

Tekst i fot. SP w Mojuszu

Narodowe Czytanie 2025 w PZS w Sierakowicach. Poezje Jana Kochanowskiego.

06.09. 2025r. w naszej szkole, tak jak w wielu innych miejscach w Polsce i za granicą, odbyła się ogólnopolska akcja czytelnicza - Narodowe Czytanie. W tym roku, już po raz czternasty, Polacy w różnym wieku czytali na głos tego samego dnia wyznaczoną książkę w szkołach, bibliotekach, parkach, placach, urzędach...

Poezje Jana Kochanowskiego zabrzmiały również w murach naszej szkoły. O godz. 9:00 na holu zebrali się reprezentanci wszystkich klas PZS, aby odczytać na głos fraszki, pieśni i treny. To święto czytelnictwa otworzył dyrektor szkoły, pan Grzegorz Machoła, zwracając uwagę na kluczową rolę czytania w rozwoju i samokształceniu młodego człowieka. Następnie prowadząca akcję, p. Ewa Szlaga-Ortmann przeczytała list Prezydenta RP inaugurujący tegoroczne Narodowe Czytanie.

Wreszcie do głosu doszli uczniowie, pięknie odczytując najbardziej znane utwory mistrza z Czarnolasu, między innymi: fraszki: „Na lipę”, „Na zdrowie”, „O doktorze Hiszpanie”, „Na swoje księgi”, „Na Dom w Czarnolesie”, „Do gór i lasów”; Pieśń XXIV, Pieśń o spustoszeniu Podola” oraz

„Treny” - V, VIII, IX, X, XI i wiele innych.

Narodowe Czytanie przypomina, że warto sięgać po klasykę polskiej literatury, ale też pokazuje, dlaczego te teksty są ważne, ciekawe i można je czytać dla przyjemności.

Tak dobrze rozpoczęty nowy rok szkolny niech będzie udany czytelniczo i już teraz zapraszamy na Narodowe Czytanie za rok.

Organizatorzy, fot. nadesłane

Narodowe Czytanie w Lisich Jamach: Poezja Kochanowskiego na łonie natury

W Szkole Podstawowej w Lisich Jamach odbyło się Narodowe Czytanie 2025, które w wyjątkowej scenerii – pod gołym niebem pozwoliło uczniom i gościom przenieść się w świat poezji Jana Kochanowskiego. Spotkanie pokazało, że twórczość renesansowego mistrza wciąż potrafi uczyć, wzruszać i inspirować.

Tegoroczne Narodowe Czytanie odbyło się w wyjątkowej scenerii – wśród przyrody, która tak inspirowała Jana Kochanowskiego. Uczniowie razem z panią Martą Hodorowicz oraz Alicją Wentą przygotowali widowisko, w którym odczytywali fraszki, pieśni i treny, pokazując różnorodność twórczości poety – od lekkich i dowcipnych utworów po głębokie refleksje nad przemijaniem i sensem życia.

W spotkaniu wzięła udział pani Joanna Koszałka - zastępca wójta gminy Sierakowice, która wraz z dyrektorem szkoły odczytała fragmenty jednej z pieśni Kochanowskiego, podkreślając uniwersalny charakter jego twórczości. Szczególne emocje wzbudziły Treny poświęcone zmarłej córeczce Orszulce, w których uczniowie klasy VIII oddali żal i refleksje zrozpaczonego ojca.

Nie zabrakło również wyjątkowego momentu, gdy uczeń klasy VII wcielił się w postać samego Jana

Kochanowskiego. W stroju poety przywitał publiczność i przypomniał, że jego słowa – choć powstałe w XVI wieku, nadal mogą być bliskie każdemu z nas. Krótkie scenki, odczyty fraszek „Do gór i lasów” i „Na zdrowie” oraz pieśni „Chcemy sobie być radzi” pozwoliły uczestnikom lepiej zrozumieć, że w prostych chwilach życia kryje się prawdziwe szczęście.

Na zakończenie przygotowano „Tablicę wdzięczności”, na której uczniowie i goście wpisywali swoje podziękowania, tworząc wspólny „poemat dnia”. To wydarzenie pokazało, że poezja Kochanowskiego nie tylko bawi i uczy, ale również inspirowała do refleksji, wdzięczności i cieszenia się codziennym życiem w zgodzie z naturą, która była dla poety niewyczerpanym źródłem mądrości i ukojenia.

XXXII Spławikowy Turniej Kół PZW

W niedzielę, 3 sierpnia 2025 r., nad malowniczym jeziorem Bukowskim odbył się XXXII Spławikowy Turniej Kół PZW.

W wydarzeniu wzięły udział reprezentacje 7 kół wędkarskich:

- PZW Sierakowice
- PZW Czarna Dąbrówka
- PZW Kościerzyna
- PZW Miastko
- PZW Kołczygłowy

- PZW Lubiana
- PZW Skarszewy

Każde koło wystawiło 6 najlepszych zawodników, rywalizujących w sektorach o tytuł najlepszego zespołu turnieju.

Wyniki końcowe prezentują się następująco:

I miejsce – Koło PZW „Wietcisa” ze Skarszew

II miejsce – Koło PZW „Karaś” z Miastka

III miejsce – Koło PZW „Costerina” z Kościerzyny

Gratulujemy!

Tekst i fot. Gminne Koło PZW 139 "ŻAK" Sierakowice

Wyjątkowe osiągnięcia młodych sportowców z FC Gowidlino!

Z ogromną radością informujemy o wielkim sukcesie młodych piłkarzy z klubu FC Gowidlino, którzy z dumą reprezentowali naszą gminę w wojewódzkim finale ogólnopolskiego turnieju piłkarskich pojedynków 1x1.

Marcel Rompa (rocznik 2014) oraz Patryk Labuda (rocznik 2015) rozegrali po osiem znakomitych pojedynków, wykazując się nie tylko wysokimi umiejętnościami technicznymi, ale również ogromnym zaangażowaniem, wolą walki i sportowym duchem. Ich talent i ciężka praca przyniosły wspaniałe efekty. Marcel Rompa zwyciężył w swojej kategorii wiekowej, a Patryk Labuda zajął drugie miejsce.

Marcel Rompa awansował tym samym do wielkiego finału ogólnopolskiego, który odbędzie się na legendarnym Stadionie Śląskim w Chorzowie, miejscu,

gdzie swoje mecze rozgrywała reprezentacja Polski, a historia polskiej piłki nożnej zapisała wiele chwalebnych rozdziałów. Marcel powalczy o tytuł Mistrza Polski 1x1.

To nie tylko ogromne wyróżnienie dla młodego sportowca, ale także powód do dumy dla całej społeczności Gowidlina i gminy Sierakowice. Sukcesy Marcela i Patryka są najlepszym dowodem na to, że pasja, praca i wsparcie środowiska lokalnego mogą prowadzić do wielkich osiągnięć, nawet w tak młodym wieku.

Serdecznie gratulujemy naszym młodym zawodnikom oraz całemu sztabowi trenerskiemu FC Gowidlino! Trzymamy kciuki za dalsze sukcesy w finale ogólnopolskim i wierzymy, że o tych chłopcach usłyszymy jeszcze nie raz.

EC, fot. nadesłane

Przepis na kurczaka w sosie słodko-kwaśnym z ryżem i warzywami prezentują Małgorzata Gojtowska i Emilia Krefta

uczennice z klasy III Technikum w zawodzie technik żywienia i gospodarstwa domowego w Sierakowicach

Porcja: 4 osoby

Czas przygotowania: ok. 45 minut

Poziom trudności: średni

Składniki

Kurczak i marynata:

- 4 pojedyncze piersi z kurczaka
- sól i świeżo mielony pieprz do smaku

Domowy sos słodko-kwaśny:

- 6 łyżek ketchupu
- 3 łyżki octu jabłkowego lub ryżowego
- 3 łyżki miodu lub brązowego cukru
- 2 łyżki jasnego sosu sojowego
- 150 ml wody
- 1,5 łyżeczki skrobi ziemniaczanej lub kukurydzianej
- 1 łyżeczka oleju roślinnego (np. sezamowego lub rzepakowego)
- 2 ząbki czosnku (drobno posiekane)
- 1,5 łyżeczki świeżo startego imbiru
- szczypta chili lub pieprzu cayenne (opcjonalnie)

Ryż z warzywami:

- 250 g białego ryżu (np. jaśminowego lub basmati, można użyć też dziki ryż)
- 200 g świeżego ananasa (może też być konserwowy)
- 1 czerwona papryka
- 1 mała cukinia
- 1 średnia cebula
- 2 ząbki czosnku
- 3 łyżki oleju do smażenia
- 1 łyżka sosu sojowego
- sól i pieprz do smaku
- posiekana natka pietruszki lub szczypiorek do dekoracji

Sposób przygotowania :

1. Sos słodko-kwaśny (na ciepło):

W rondelku rozgrzać olej, dodać czosnek i imbir, smażyć 1-2 minuty. Następnie dodać ketchup, ocet, miód, sos sojowy i wodę. Całość zagotować. Skrobię rozpuścić w odrobinie zimnej wody i wlać do gotującego się sosu, mieszając aż zgęstnieje.

Sos podzielić na dwie części:

- większą część użyć do marynaty i pieczenia kurczaka,
- resztę zostawić do podania w sosjerce.

2. Marynowanie i pieczenie kurczaka:

Piersi z kurczaka oczyścić, lekko rozbić, doprawić solą i pieprzem. Zalać przestudzonym sosem i marynować przez minimum 30 minut. Następnie przełożyć do naczynia żaroodpornego, poleć pozostałą marynatą i piec w piekarniku nagrzanym do 190°C przez 25-30 minut.

3. Ryż z warzywami:

Ugotować ryż według instrukcji na opakowaniu. Warzywa pokroić w cienkie paski lub kostkę. Na dużej patelni rozgrzać olej, dodać czosnek i cebulę, smażyć 1 minutę. Następnie dorzucić pokrojonego w grubą kostkę ananasa, paprykę i cukinię. Smażyć przez 5-7 minut, aż całość zmięknie, ale zachowa chrupkość. Dodać ryż, doprawić sosem sojowym, solą i pieprzem. Wymieszać.

4. Serwowanie:

Na talerzach ułożyć porcję ryżu z warzywami, na wierzchu pokrojonego kurczaka. Całość posypać natką pietruszki lub szczypiorkiem. Obok podać ciepły sos w sosjerce.

Porada:

To danie świetnie smakuje również w wersji wegetariańskiej - wystarczy zastąpić kurczaka dobrze zamarynowanym tofu i skrócić czas pieczenia do 15 minut.

Smacznego!

MECHANIKA PRECYZYJNA

KLUCZE · ZAMKI · STACYJKI

- *dorabianie kluczy*
- *kodowanie immobilizerów*
- *naprawa zamków i stacyjek*
- *naprawa kluczy (pilotów)*
- *awaryjne otwieranie samochodów*
- *serwis elektronarzędzi*

Sierakowice, ul. Lęborska 2
tel. 606 575 902
www.klucze-cymerman.pl

 AUTOSTREFA
SIERAKOWICE

WARSZTAT SAMOCHODOWY

83-340 Sierakowice
ul. Kościerska 21

poniedziałek - piątek: 8.00 - 16.30

 729 843 258

VERO AMORE 21

pizza

z pieca opalanego drewnem

 Sierakowice, ul. Kościerska 21 601 646 921